

3.2.2 ภาชนะสีดํา ชัดมัน ไม่สามารถระบุรูปร่างได้ ลักษณะของภาชนะเป็นภาชนะทรงสูง ขอบปากแคบ คอสั้น ตกแต่งบริเวณไหล่ภาชนะด้วยการขีดเซาะร่องตื้น ๆ เป็นเส้นรอบไหล่ ลำตัวป้องกัน สันนิษฐานว่าลำตัวน่าจะมี ความสูงประมาณ ๕๐ เซนติเมตร ส่วนกันเป็นเตี้ยคล้ายกับภาชนะทรงตอร์ปิโด (topedo jar)

3.2.3 ชิ้นส่วนภาชนะดินเผาเคลือบสีดํา เนื้อภาชนะละเอียดสีขาว น้ำเคลือบสีดําใสแบบแก้ว เคลือบทั้งสองด้าน สภาพไม่สมบูรณ์รูปร่างภาชนะคล้ายไห มีหูจับขนาดใหญ่ ๔ หู ขอบปากตั้งสูง บริเวณไหล่ ภาชนะมีการตกแต่งด้วยการทำเป็นสันนูนและกดสันเป็นจุดกลมเรียงกัน ส่วนกันกลม ด้านนอกทำเป็นแบบมี เเชิง ด้านในน้ำเคลือบเป็นฟองหนา พบจำนวน ๒ ใบ เบื้องต้นยังไม่ทราบแหล่งผลิต

3.2.4 ภาชนะดินเผาประเภทเครื่องถ้วยจีน พบภาชนะดินเผาที่ผลิตจากแหล่งเตาในประเทศจีน จำนวน ๒ ประเภท ดังนี้

1) ประเภทเคลือบสีเขียว พบเป็นไหทั้งขนาดเล็ก - ใหญ่ เคลือบสีเขียว ขอบปากมีลักษณะตั้งตรง คอสั้น ก้นเรียบ ไหล่ปั้นติดหูในแนวนอน ๔ - ๖ หู บริเวณขอบปากและก้นไม่เคลือบ พบแล้วประมาณ ๘ ใบ ส่วนใหญ่อยู่ในสภาพแตกหัก มีสภาพเกือบสมบูรณ์ ๑ ใบ โดยเฉพาะพบชิ้นส่วนขอบปากภาชนะ ๑ ชิ้น มีตัวอักษรจีนสลักไว้

จากการขุดค้นทางโบราณคดีพบไหเคลือบสีเขียว ๑ ใบ ภายในภาชนะบรรจุเมล็ดหมากอยู่จำนวนมาก แต่พบเพียงครึ่งใบ นอกจากนี้บางใบพบเพียงชิ้นส่วนลำตัวและก้นภาชนะ ภาชนะรูปแบบนี้พบว่าเป็นภาชนะที่ผลิตจากกลุ่มเตากวนจง (Guanchong) อำเภอซินหุย (Xinhui) เมืองเจียงเหมิน (Jiangmen) มณฑลกว่างตง (Guangdong) มีอายุอยู่ในปลายสมัยราชวงศ์ถัง (Late Tang period) ช่วงประมาณกลางถึงปลายพุทธศตวรรษที่ ๑๔

2) ประเภทไม้เคลือบ พบภาชนะดินเผาประเภทไหขนาดเล็ก ผิวภาชนะทั้งด้านนอกและด้านในมีสีน้ำตาลเข้ม ลักษณะคล้ายเคลือบแต่เป็นการขัดมัน มีหู ๒ หู ติดสลับกันทั้งแนวตั้งและแนวนอน ก้นหนาและที่หูของภาชนะใบหนึ่งยังมีเชือกสีดำร้อยอยู่ วิเคราะห์จากรูปลักษณะของภาชนะแบบนี้กล่าวได้ว่าเป็นผลผลิตจากกลุ่มเตาเฟิงไค (Fengkai) เมืองเจ้าฉิ่ง (Zhaoqing) มณฑลกว่างตง (Guangdong) อายุอยู่ในปลายสมัยราชวงศ์ถัง (Late Tang period) ประมาณกลางถึงปลายพุทธศตวรรษที่ ๑๔

